HAZARD

SÉRIE ZISKŮ A ZTRÁT

PETR M.

HAZARD

SÉRIE ZISKŮ A ZTRÁT

Petr M.

VAROVÁNÍ

Hazard může způsobit závislost a tato kniha vás vtáhne do hazardu mnohem více, než si myslíte.

Kniha vypráví příběh o mně, gamblerovi, který propadl kurzovému sázení. Dlouhých 14 let jsem trávil tímto druhem hazardu, přičemž posledních 6 let jsem prožil velice intenzivně tipováním tzv. „live sázek" přes internet.

Během hráčské kariéry, smím-li to tak nazvat, jsem stihl položit vklady přesahující 12 milionů. To je slušné číslo. Za ním se skrývá spousta okamžiků plných únavy, stresu, neustálého přemýšlení, pocitů radosti a zklamání, hojnosti a strádání.

To zásadní, s čím vás chci seznámit, jsou statistiky, jež jsem si vedl od počátku svého hraní. V nich se následně objevovaly různé pravidelnosti, díky kterým se domnívám, že v hazardu je určitá logika.

Úvod

Jmenuji se Petr M. a je mi 43 let. V době psaní těchto prvních řádků mi bylo 30 let.

Bydlím dosud s rodiči v bytě jednoho okresního města a vedu pohodlný život. Moji vrstevníci se již z větší části osamostatnili a mnozí z nich založili rodiny. Trochu jim závidím. Postavili se na vlastní nohy a jsou svými pány. Já jsem v tomto směru malinko pozadu. To ano. Na druhou stranu mi nenáročný styl života nabízí spousty volného času. Stíháte to, stíháte tamto. Nemusíte se hnát domů ze zaměstnání, abyste navlékali montérky a stavěli dům, nehoníte se za penězi kvůli splácení hypotéky, nečeká vás kupa domácích prací. To jsou velká pozitiva. Otázka ovšem zní, jak s takovým množstvím volného času naložit? V čem se realizovat? Sportovních aktivit a různorodých koníčků je celá řada, stačí si jen vybrat. Já jsem hrával fotbal jaksi od malička a od něj už to byl jen malý krůček k objevení kurzového sázení na sport. Z počátku jsem tento druh hazardu bral jako nevinnou zábavu, leč s přibývajícími léty to přerostlo v něco víc. Propadal jsem mu. Mé myšlenky patřily jemu. Mé peníze patřily jemu. Zajímavé také bylo, že ačkoliv jsem později sázel hodně nadivoko, málokdo věděl o této mé vášni. Dělal jsem s ní velké tajnosti a zbytečně se nechlubil. Nyní je již situace jiná. S riskováním jsem nadobro skoncoval a nemám důvod nic skrývat. Zde je můj příběh:

Bylo to na prahu mé dospělosti (rok 2000), kdy jsem poprvé přešlapoval před sázkovou kanceláří a přemítal, jaké to asi bude držet v ruce tiket. Onen pochybný kus papíru s pomíjivou hodnotou slibující vzrušení i naditou peněženku zároveň. Vstoupil jsem dovnitř. Všude čisto, pár židlí, stoly, obsluha za přepážkou a tabule. Nic víc. Ty prosklené tabule však byly přímo magické. Zobrazovaly utkání v různých sportech a vedle se k nim vyjímaly kurzy. Prostě koeficienty, jimiž se vyjadřuje pravděpodobnost výhry mužstva a které též slouží pro výpočet potenciální výhry. Každá ta tabule obsahovala velké množství těchto koeficientů. V podstatě na každé tabuli bylo zašifrováno obrovské bohatství. Vybral jsem nějaké zápasy, určil tipy, zaplatil. Víte, co jsem tenkrát udělal? Poprvé jsem si vsadil. To ano. Jenže já jsem tímto úkonem udělal ve skutečnosti mnohem víc. Přijal jsem pozvánku do světa riskování, a jak se později ukázalo, byl jsem hazardem doslova lapen.

Coby student s prázdnými kapsami jsem pokoušel své štěstí jen střídmě. Tu a tam jsem si vsadil, pak dlouho ne. Občas jsem vyhrál, většinou ztrácel. Má bilanční křivka se ubírala směrem dolů. To mě zaskočilo. Jako naivní optimista jsem měl přece jiné plány. Snažil jsem se z mínusových položek vymanit, ztráty se ovšem prohlubovaly. Věděl jsem zcela přesně, v jakých číslech se pohybuji. Chtěl jsem totiž znát, kam mě mé investované finance dovedou, a pečlivě jsem si evidoval důležité údaje. Bylo to jaksi samozřejmé. O to větší údiv ve mně proto vzbuzovalo zjištění, že druzí gambleři si žádné výsledky

vesměs nepsávali a souhrnné bilance jen slepě odhadovali. Nechápal jsem je. Vždyť oni vyvíjeli určitou aktivitu a vůbec je nezajímalo, jsou-li v ní dlouhodobě úspěšní, či nikoli. To postrádalo smysl!

Uteklo několik měsíců, vlastně i let, a mé dosavadní manko narostlo k dubnu 2004 na 3.000,-. Poklidné vody sázek však rozvířilo Mistrovství světa v ledním hokeji, jež se toho času konalo u nás – v České republice. Tehdy jsem se rozhodl, že veškeré své resty vymažu jedním pokusem, a vsadil jsem 5.500,- na čtyři utkání s jednoznačnými favority. Tři tipy už mi vyšly. Chybělo pouze, aby Kanada s kurzem 1,15 porazila Rakousko. Někde jsem se zdržel a ten zápas jsem spatřil v televizi až od jeho poloviny. Ihned mně naskočila husí kůže. Rakousko vedlo 2:0! Absolutně jsem to nečekal. Zmocnila se mě nervozita a negativní myšlenky. Inu, povím vám, zápas pro vás dostává zcela jiný náboj, když do něj vložíte takový ranec. Upřeně jsem sledoval dění na ledě, emotivně jsem prožíval promarněné útoky svých svěřenců, rakouský brankář se ale činil. Později sice pustil dva góly, jenže ten rozdílový už odmítl. Střetnutí přešlo do prodloužení a pro mě to znamenalo prohru. Nevěděl jsem, mám-li brečet, nebo jít něco rozkopat. Děsně to ve mně vřelo! Nakonec jsem si svou zlost vybíjel peprnými nadávkami a teprve pak rozklepanou rukou zapisoval do deníčku - 8.500,-.

Myslíte, že jsem si kvůli tomuto kolapsu riskování zakázal? Ani nápad! Ty zatoulané peníze jsem chtěl zpět.

Léta plynula, deficit se navyšoval. Ke dni 17. 12. 2008 jsem už stihl prosázet 19.690,–. Možná vás bude zarážet nepoměr, kdy za nemnoho měsíců roku 2004 tratím téměř 7.000,– a na dalších 10.000,– ztrát dosáhnu až za čtyři roky. Jenže je to tak. Podobné výstřelky s obrovskými vklady jsem již neopakoval a v některých měsících jsem dokonce netipoval vůbec. No jo, to mě ještě hazard nesvíral pevně ve svých drápech jako v časech následujících.

SÁZENÍ PO INTERNETU

Datum 17. 12. 2008 je pro mě důležité z jiného důvodu. Toho dne jsem si totiž založil účet u internetové sázkové kanceláře a s bratrem Milanem, o rok starším, jsme pak sedávali u počítače a střídali se v hraní. On byl také zvědavý a gamblingu nakloněný. Použité peníze jsme si počítali každý zvlášť. I když občas docházelo k neshodám ohledně aktuálního práva na sázení, většinou jsme se domluvili. Já jsem pracoval na benzinové stanici v 12hodinových denních a nočních směnách, on na ranních 8hodinových směnách jako účetní.

Udivila mě zde velice pestrá směsice her karetních, kostkových, číselných, zábavních či klasických automatů. Mnohé jejich barvy a animace se snažily poutat riskuchtivé hráče, já jsem se však cíleně vydával za něčím jiným. Můj hlavní zájem se soustředil okolo tzv. „live sázek". To jsou sázky, kde tipujete na právě probíhající sportovní utkání. Jak se mění jejich stavy, mění se i kurzy. Naprosto mě to pohltilo! Mohl jsem sledovat video daného zápasu a snáze tím odhadovat vítěze. Od té doby jsem neznal nudu. Činnostem, kterým jsem se věnoval dříve, jsem nijak nestranil, i tak mi zůstávala spousta volného času pro novou zálibu.

Live sázky nabízely zápasy z celého světa. Plné zaneprázdnění přicházelo vždy odpoledne nebo v podvečer. V těchto hodinách jsem čerpal z nejširšího výběru evropských soutěží, například 6 fotbalů, 4 tenisy, 3 basketbaly, 2 házené, 2 volejbaly, 1 badminton. Volnější

dopoledne pak díky časovému posunu vyplňovali sportovci z Asie a v noci se zase rozbíhala různá zápolení na amerických kontinentech.

Některé hry mě nezajímaly, protože jsem nerozuměl jejich pravidlům. Třeba ragby, kriket, kulečník. Nebo jsem jim rozuměl, pro změnu ale postrádaly atraktivitu. Určitě vás překvapím, zařadím-li sem fotbal a hokej. Důvod je prostý. Ta utkání trvají příliš dlouho, načež góly padají jen zřídka. Mohl jsem si zvolit, který tým vstřelí první branku. Nad verdiktem bych ale v nejhorším případě tvrdnul celý zápas. Mohl jsem si tipnout, kolik žlutých karet se objeví do poločasu. Jenže tím bych opět promrhal mnoho minut. Toto zkrátka nebylo pro mě. Za vložené peníze jsem si chtěl užít pouze trochu napětí a po chvíli zjistit výsledek. Žádné zdržování.

Tenis, squash a házená mě též moc nelákaly. Házenou si naopak oblíbil brácha.

Mezi mé nejpopulárnější hry patřil basketbal, volejbal, plážový volejbal, stolní tenis, bowls a badminton. Kurzy zde skákaly nahoru a dolů, já jsem ožíval. Hladina adrenalinu ve mně rychle stoupala, emoce eskalovaly. Obavy, nadávky, vztek se střídaly s úsměvem a radostí, a právě tady jsem se hazardem uspokojoval nejvíce.

Pro efektivnější riskování jsem shromažďoval veškeré dostupné informace. Přes video jsem porovnával výkonnosti soupeřů, jejich fyzické přednosti, výšku a věk. Tabulky mi zase znázorňovaly důležité údaje v číslech či procentech a neméně užitečné bylo i hlídání přesné časomíry. Většinou také neuškodilo sázení krátce pozdržet. Udělat si o utkání lepší přehled a teprve potom investovat. Tato metoda se

docela hodila k badmintonu, tenisu a stolnímu tenisu, neboť sóloví hráči jsou na bodové zvraty náchylnější.

Na stránce s live sázkami šlo rozkliknout okénko pro tzv. „mini hry“. Skrývaly se tu automaty, ruleta a karty. Společně se vyznačovaly jednoduchostí a okamžitou hratelností. Ty programátorské potvory velice dobře věděly, proč je tam umístily. Správně totiž počítaly s tím, že gambleři, poté, co si vsadí, budou jen pasivně čekat na výsledky svých tipů. Proč tedy nevyužít těchto časových prodlev k ještě většímu oškubání gamblera? Mé myšlení nefungovalo jinak. Uzavřel jsem několik live sázek a spouštěl sekci mini her. Tady mě již zdatně přitahoval jeden automat a s chutí jsem ho protáčel. Víte, co bylo zvláštní? Uvědomoval jsem si, že na rotujících obrázcích se nedá dlouhodobě vydělávat, přesto jsem se zde bez problémů a zbaven vší soudnosti pokoušel něco ukořistit.

***

Stručně si teď vysvětlíme kurzové sázení na zápasech v boxu: Do ringu vstupují dva ramenatí chasníci. První je vyjádřen koeficientem 1,7, druhý 1,9. Vložím 100,- na prvního a on následně zvítězí. Vklad 100,- vynásobím koeficientem 1,7, výhru mám tím pádem 170,-, zisk 70,-. Snadné.

Chystá se další řežba, tentokrát s obhájcem titulu. Zastupuje ho kurz 1,2, outsidera 4,1. Vsadím 100,- na favorita. Žádné překvapení se nekoná, takže 100,- x 1,2 = 120,-, zisk 20,-. Prostě čím nižší kurz je, tím pravděpodobněji tip vyjde. Zároveň dosáhnu nižšího zisku.

Samozřejmě, riskování je složitější. Jenže to nyní rozebírat nechci. Místo toho se raději podíváme, na čem sázkovky bohatnou. Příklad: Jeden fanoušek obětuje 100,– na boxera ve žlutých trenýrkách. Druhý fanoušek věří naopak protivníkovi v modrých trenýrkách a podpoří ho také 100,–. Ranaři jsou vyrovnaní, obdrží shodné kurzy 1,85 x 1,85. Přes totální vyčerpání nakonec triumfuje borec ve žlutých trenýrkách. Tomu, co si ho zvolil, sázkovka vyplatí 185,–. Mrzet ji to ale nemusí. Přijala totiž vklady 200,– a rozdíl 15,– je její zisk. Kdyby sázkovka vypsala kurzy 2,0 x 2,0, v podstatě by dostala 200,– za vklady, nicméně obratem by odevzdala tutéž částku na výhru. Za zápas by nic neutratila, ani neutržila. Proto koeficienty nabízí v takové výši, aby lákaly zájemce a současně z nich mohla i profitovat.

Opravdu je tento systém účinný? Jistěže ano! Jinak by přece hazardní společnosti tolik nevzkvétaly. Ačkoliv bookmakeři, kteří stanovují optimální kurzy, mohou být při správné volbě většiny tipérů v některém utkání ztrátoví, na dalších kláních si své ušlé zisky v poklidu zahojí.

Mnohým sázkovkám, především těm kamenným, se zalíbil ještě jeden přísun financí. Jsou jimi manipulační poplatky. Zabírají převážně 10 % z vkladů, absolutně však netuším, proč je hradím. Nemají vliv na výhru a při prohře se nevrací. Je to de facto darování peněz. Pro gamblera, který si chce vsadit, tento poplatek ale není překážkou a sázkovky jsou si toho velice dobře vědomy.

Objevení pravidelností při sázení

Již jsem vám prozradil, že jsem si značil veškeré transakce spojené s hazardem. Každý den riskování mi tedy přibývala nová cifra (souhrn zisků a ztrát všech sázek z daného dne), která mé celkové manko v libovolném pořadí navyšovala nebo snižovala. To je přirozené. Později se ale začalo dít něco, co přirozeností zrovna neoplývalo. Když jsem třeba ve čtyřech dnech po sobě vydělal a v následujících pěti dnech tratil, řekl jsem si: „Náhoda, to se může stát." Ovšem jakmile se obdobné sestavy zjevovaly znovu a znovu, bylo mi jasné, že toto nebude normální. Vždyť jsem sázel stále stejným způsobem, jen četnost vkladů se lišila.

Odkud se ty jednostranné formace vzaly?

Díky intenzivnímu tipování jsem za několik měsíců nasbíral dostatek údajů, abych mohl snáze číst v těchto prapodivných shodách. Evidoval jsem hrubé počty sázek, kolik korun putovalo zvlášť na kurzy, automaty, jiné hry, přesto pouze se souhrnnými denními bilancemi se dalo účelně pracovat. Přenášel jsem je proto samostatně na čistý papír a zeleně vybarvoval plusové položky (foto B na konci knihy).

Na ukázku vám tady zobrazuji prvních 32 dnů z této číselné mapy. Tehdy jsem se s live sázkami teprve seznamoval a vůbec jsem netušil, že se schyluje k něčemu, co dalece přesahuje mé chápání. Můžeme

zde vidět 15 dnů chaosu, které záhy vystřídá pevný řád s ucelenými sériemi ziskových a ztrátových dnů. Inu, zhodnoťte sami, je-li toto uskupení nahodilé:

Den	Bilance
17. 12. 08	– 40,-
18. 12.	0,-
19. 12.	– 30,-
20. 12.	– 80,-
21. 12.	+ 38,-
22. 12.	0,-
23. 12.	– 5,-
24. 12.	+ 79,-
25. 12.	– 137,-
26. 12.	+ 5,-
27. 12.	– 49,-
28. 12.	0,-
29. 12.	– 15,-
30. 12.	– 20,-
31. 12.	+ 33,-
01. 01. 09	– 27,-
02. 01.	– 85,-
03. 01.	– 201,-
04. 01.	– 205,-
05. 01.	– 41,-
06. 01.	+ 60,-
07. 01.	+ 80,-

08. 01.	+ 10,–
09. 01.	+ 22,–
10. 01.	+ 62,–
11. 01.	+ 159,–
12. 01.	+ 8,–
13. 01.	– 159,–
14. 01.	– 427,–
15. 01.	– 24,–
16. 01.	– 156,–
17. 01.	– 16,–

Raději podotknu, že z mé strany nebyl žádný záměr, abych ten který den dostal do zisku či do ztráty pro udržení pravidelných sérií. Vždyť z počátku hraní mě ani nenapadlo, že by se tam nějaké série mohly formovat. Na konci dne, když už nebylo na co vsadit, došly mi peníze, musel jsem odejít od počítače, přišla na mě únava, teprve jsem začal počítat svou denní bilanci. Častokrát jsem třeba vytušil podle průběžného hraní, že bych mohl být pro konkrétní den v plusu či mínusu. To ano. Pokaždé jsem to ale nevěděl. Výsledný finanční rozptyl byl totiž zpočátku mého hraní velice malý – v řádech desítek až nižších stovek korun. Přesto i tato kombinace nevelikých čísel nabírala obrysy sérií, která, alespoň z mého pohledu, vylučovala, že by se mohlo jednat o nahodilý jev.

Tato několikadenní anomálie ovšem nepřišla sama. Na stejném principu tady fungovala ještě druhá energie, jen namísto dnů probíhala v hodinách. Během jednoho dne jsem měl zkrátka úsek

několika hodin, kdy jsem velice snadno vyhrával, případně naopak jsem měl úsek několika hodin, kdy téměř nešlo vyhrát. Přestože se pro tyto úseky nabízí označení „série ziskových a ztrátových hodin“, zvolil jsem nakonec jiná slova. Když jsem lehce vyhrával, pojmenoval jsem ten úsek **hodinová přízeň**. Obvykle jsem se z ní radoval do dvou hodin. Nejkratší trvala desítky minut, nejdelší mnou zaznamenaná šest hodin. Bohužel se tady v hojnější míře vyskytovala již naznačená **hodinová nepřízeň**. Tato pasáž nabízela převážně prohry. Čím více jsem sázel, tím rychleji ztráty narůstaly. Nevycházely ani malé kurzy. Nejlepší tedy bylo okamžitě přestat hrát. Konkrétní časový rozsah nepřízně neuvedu. Důvod je zřejmý. Nebudu přece donekonečna riskovat, pokud se mi nedaří. Do třetice se o slovo hlásila **hodinová neutralita**. Úspěch zde zápolil se zmarem a já jsem neustále kroužil okolo nuly. Později se ale tato fáze stěhovala ve většině případů do nepřízně, finance opět mizely.

Zní vám to absurdně? Zvykejte si. Pohádka s reálnou předlohou teprve začíná.

Škoda, že nemůžete vidět, jak se zápasy v hodinové přízni obracely k mé spokojenosti. To bych vás o svých výrocích přesvědčoval mnohem snáze. Místo toho alespoň předložím jejich matematické propočty. I ty mají slušnou vypovídající hodnotu. Nejprve trocha teorie. Už jsme si objasnili ocenění dvou stejně zdatných boxerů koeficienty 1,85 x 1,85. Avizují šance 50 % proti 50 % na výhru.

Koeficient 1,00 znamená, že tip vyjde na 100 %. Další orientační body potom odkrývají tyto propočty, u nichž zhruba platí:

100 %	1,00 kurz
90 %	1,06
75 %	1,26
66 %	1,48
58 %	1,66
50 %	1,85
42 %	2,15
31 %	2,75
22 %	4,20
13 %	7,00
07 %	12,00
04 %	17,00

Jestliže vsadím na kurz 1,26, rovná se to 75% možnosti na vítězství. V ten moment bude na protihráče kurz cca 3,6, což představuje 25% podíl na výhru. Jak začne kterýkoliv ze soků dominovat, bude se jeho kurz snižovat a procenta na výhru naopak zvyšovat.

Přecházíme do praxe. Dne 14. 7. 2009 mě potkala během tří dopoledních hodin prokazatelná přízeň. Zariskoval jsem 8x a raději zmíním, že to bylo vždy na jiný zápas. Vše se zúročilo. Průměr kurzů vyšel na 1,83. U každého vkladu jsem proto mohl očekávat návratnost zhruba 50 %.

Krásný příklad je z 16. 6. 2010, kdy jsem v podvečer za dvě a půl hodiny vsadil 6x. Dostavily se samé výhry při kurzech 2,7 – 1,95 – 1,85 – 8,5 – 1,4 – 1,37. Průměr neskutečných 2,96! Tudíž jsem mohl předpokládat, že v jednotlivých utkáních jen z 29 % uspěji.

Další přízeň je ze dne 28. 6. 2012. V rozmezí jedné odpolední hodiny jsem přijal kurzy 1,7 – 1,38 – 1,45 – 1,53 – 1,67 – 1,95 – 1,7. Kromě třetího tipu se ty ostatní chytily a obstaraly mi něco na přilepšenou.

Sekce s nepřízněmi budou pro někoho možná více přesvědčivé. Dne 15. 8. 2009 jsem za hodinu a několik minut vsadil 4x s průměrným kurzem 1,26. To zrcadlí 75% převahu na vítězství. Celé špatně!

17. 6. 2010 jsem byl dlouhé hodiny spíše pasivní a podal jen čtyři vklady. Vše uteklo, průměr 1,37.

23. 6. 2011 jsem při jedné odpolední hodině atakoval kurzy 1,53 – 1,38 – 1,44 – 1,22 – 1,8 – 3,5. Na úrodnou půdu přitom padl pouze třetí koeficient v řadě.

Jasně, pár vzorů vás o hodinové systematičnosti nepřesvědčí. Je to obyčejná shoda náhod. Také vám to vyvracet nebudu. Jak si ale vysvětlit obrovský počet podobných úseků?

Mezi ziskovými a ztrátovými úseky na úrovni hodin a dnů panovala zjevná spojitost. Hodinová přízeň mi zaručovala výhry a ty pak vytvářely kladnou denní bilanci. Pokud se těchto výdělečných

dnů sešlo pohromadě víc, vznikla ta druhá anomálie – série ziskových dnů. Rovněž netvrdím, že každá hodinová přízeň mi zajistila den s přebytkem. Když se totiž produktivní pasáže vyčerpaly a já jsem ve hře pokračoval, mohl jsem onen den zapsat nakonec i záporně.

Od té doby nebyla mým hnacím motorem jen potřeba vymazání manka z hazardu, nýbrž i zvědavost, proč tam ty jednotvárné intervaly jsou. Napadlo mě, budu-li chtít sázením zbohatnout, cesta povede přes jejich pochopení. Nicméně odhalování pozic příštích hodinových nebo denních přízní (sérií ziskových dnů) zavdávalo úkol, který mi hodně dlouho motal hlavu.

Je pravděpodobné, že mnozí gambleři matně registrovali tyto pravidelnosti. Například během tří dnů rozmnožili své peníze na kurzových sázkách, nebo jim to podobně „cinkalo“ na automatech. Možná je trochu zarážel nenadálý úspěch, přičemž mimo tyto tři dny jim nic nevycházelo. Nevěnovali tomu ale patřičnou pozornost. Výhry nazvali štěstím a riskovali vesele dál.

SBÍRÁNÍ INFORMACÍ

OBECNĚ

Jak měsíce utíkaly, pronikal jsem do hazardu hlouběji. Učil jsem se vnímat různorodé maličkosti, kladl si nové otázky a pozvolna si vymezoval pravidla svého hraní. Chtěl jsem prostě přijít na kloub těm paradoxům a vložil jsem do toho veškeré dostupné síly. Důležitým spojencem mi tady byla databáze tipů vedená samotnou sázkovkou. Díky ní jsem mohl dělat libovolné kalkulace a zpětně pátrat po jakýchkoliv údajích. Také mi pomohlo bráchovo brzké založení účtu u jiné gamblingové společnosti. Tím jsem si podstatně ulehčil práci a nemusel jsem už třídit jeho sázky od svých.

Přes pravidla hraní jsem se snažil minimalizovat ztráty, školil se v sebeovládání a rychleji jsem vyhodnocoval aktuální příznivost. Nedokázal jsem pokaždé dodržet, co jsem si slíbil, to ne, i tak se mi pravidla stala velkou oporou.

Příklady:

- Určil jsem si, že několik prvních tipů otestuji na malých kurzech a podle výsledků pak zjistím, zda se můžu nalézat v hodinové přízni. Pokud tohoto pocitu nabudu, zvýším vklady či kurzy.

- Jestliže na nízkých kurzech potkám prohry, nepřízeň je jasná a opouštím live sázky.

- Hromadné sázení (podání více sázek do jednoho online tiketu) podřídím jednotlivým sázkam, abych mohl snáze vyhodnocovat aktuální příznivost.

- U automatů protočím nanejvýš 50,- za den.

- Později jsem si zakázal karetní a kostkové hry, neboť mě jen obíraly.

Co se otázek týče, měl jsem jich více než dost. Sotva jsem si některou zodpověděl, hned ji nahradily další. I dnes, kdy píšu tuto knihu, mi zůstalo pár otazníků.

Příklady:

- Vyskytují se hodinové přízně v každém dni? – Ne, v každém dni nejsou.

- Objevují se hodinové přízně také v noci? – Ano, objevují.

- Můžu v hodinových přízních zachytit i nějaké prohry? – Ano, můžu.

- Existují varování blížící se hodinové nepřízně? – Ano, musím ale dostatečně sledovat změny při hraní.

- Má hodinová přízeň nebo hodinová nepřízeň vždy stejnou účinnost (intenzitu)? – Ne, stupňů intenzity je určitě víc.

- Funguje hodinová přízeň či nepřízeň i na jiné lidi? – Samozřejmě, u bráchy jsem si to potvrdil.

Rozličných poznatků jsem získával opravdu hodně a čekají už na vás v následujících podkapitolách.

Osobní příjmy a výdaje

Pod těmito pojmy si můžete představit veškeré mé soukromé pohyby financí značené od 100,- nahoru. Od srpna 2010 dokážu dohledat, co jsem si který den koupil, kdy jsem jaké peníze obdržel. S přesností na minuty jsem tyto částky zapisoval od března 2012. Příjmy jsem do statistik zvýrazňoval oranžově, výdaje žlutě. Hotovostní směny jsem přeškrtával, bankovní transakce podtrhával (foto C až I).

Cítil jsem souvislost osobního kapitálu se sázením. Finance si ke mně v období přízně cestu najdou. Platí-li toto v hazardu, v běžném životě by to nemuselo být jiné. Z toho jsem si odvodil, že mé soukromé příjmy asi předznamenávají přízeň a obráceně. Třeba když jsem k narozeninám rozbalil místo dárku hotovost, vytušil jsem zároveň dobré úlovky v tipování. Jakmile nepřišla výplata ve smluveném termínu, patrně v té době vládla nepřízeň. Pokud jsem natankoval na benzince, dalo se očekávat, že v tom čase nebudu mít interval s přízní. Signál výdaje peněz mě totiž decentně upozornil, abych alespoň v nejbližších dvou hodinách nesázel.

Jak jsem k tomu dospěl? Neustálým hraním a vnímáním okolností. Této teorii jsem obětoval slušné sumy ve formě vkladů. Proto vím, že na 100 % nefungovala. Také jsem na ni nespoléhal. Bral jsem ji jen jako pobídku, že ve chvílích osobního příjmu můžu těžit ze zvýšené pravděpodobnosti úspěšného riskování.

Abyste těch příkladů neměli málo, uvedu ještě jeden, byť malinko odlišný.

Byl pozdní večer, hospůdky čas,
venku se smrákalo, v ní čekal zas
lahodný ten chmelový mok,
zlatavé slunce, žízně to sok.

Čekal on na to, až se ho chopí
ta mocná ruka, jež ráda klopí
ve výši očí pohár tak ryzí,
vodopád slastí, co v ústech mizí.

Kolika hrdel stačil už zchladit,
s větším však počtem dokáže zradit.
Já dal si jedno pro lepší spaní,
blaze mi bylo, játra mě chrání.

Soudíte správně. Trocha poezie vás zve do hospodského prostředí. Tady jsme se v osmi lidech domluvili na partičce pokeru a dali si jedno čepované. Zaškolili jsme účastníky do pravidel a vklad stanovili na 50,–. Já jsem se zde rychle zorientoval, brácha se totiž této návykové hře často věnoval na internetu. Zpočátku jsem se držel v pozadí, párkrát jsem sice zavrávoral, na rozdíl od některých jsem ale stále přežíval. Později mi chodily lepší karty a směle jsem útočil. Vyřadili jsme další hráče a zůstali jen dva. Před každým se válela zhruba stejná hromádka žetonů. Tak dlouho jsme se pak přetahovali o vítězství, až

nás to přestalo bavit. On hlídal zase polovinu žetonů, já tu druhou. Nakonec jsme se tedy dohodli na remíze a peníze si podělili.

Co z toho pro mě plynulo? S kamarádem jsme měli nejsilnější aktuální přízeň, proto jsme vyhráli. Následně nás oba zlákaly automaty. Vhodil jsem do jednoho 100,- a po několika otočeních se na displeji ukázalo osm třešní, jahod, něčeho podobného. Zkrátka osm shodných obrázků z devíti možných! Za to mi naskákalo 900,-. Poté jsem ještě 200,- „ztopil", většinových 700,- jsem si už ale nechal vyplatit. Kamarád Marek se také smál. Automat mu vysázel 200,- do plusu. Oba jsme tedy zářili spokojeností. Já však určitě víc, protože jsem si i s ním potvrdil pokračující příznivost.

Nejspíše budete namítat, že zisk z pokeru tu nebyl můj osobní příjem, nýbrž samotný projev hazardu. Taky, že ano. Máte zcela pravdu. Tento malý příběh jsem chtěl pouze vměstnat někam do knihy a nejlépe se mi to hodilo právě sem. Jedná se o přenesení příznivosti z jednoho druhu hazardu na jiný. Příznivost, o které tady píšu, je prostě omezené časové období, kdy k sobě přitahuji peníze, ať už je to z jakýchkoliv zdrojů.

PŘÍZNAKY PŘÍZNĚ A NEPŘÍZNĚ

V kurzovém tipování jsem se nepoddával pouze chladným propočtům. Naopak. Určitý prostor dostávala i má intuice. Všímal jsem si totiž různých zvláštností, které napovídaly, v jakém časovém úseku se právě nacházím. Trochu jsem vám již naznačil se soukromými příjmy a výdaji, jež ovlivňovaly mé sázení. Tyto pohyby financí jsou však součástí většího celku signálů, které jsem souhrnně pojmenoval **příznaky přízně a nepřízně**. U některých příznaků jsem četl lehce, u jiných hůře. Pokud se objevily, mohl jsem si snáze domyslet, jakým směrem se budu v riskování ubírat.

Příznaky přízně:

Bezproblémové výhry. Sotva jsem na nějaké utkání vsadil, hned se vyvíjelo, jak jsem potřeboval.

Finanční bonusy. Sázkovky občas rozdávaly peníze (150,- až 1.000,-), aby navnadily gamblery do hraní. Po tomto bonusu se vklady převážně zhodnocovaly.

Výhry s vysokými kurzy. Podpořil jsem odepisované hráče a oni nakonec zvítězili. Mé nejúspěšnější koeficienty jednoho tipu jsou: 11, 9, několikrát 8 a dále ta řada s opakováním čísel houstne. Uhodnuté kurzy 4, nebo 3 byly také povzbudivé a ukazovaly na hodinovou přízeň.

Neplánované výhry. Stalo se mi, a ne jednou, že jsem chtěl vsadit třeba sto korun. Nedopatřením jsem ale do kolonky vkladů přidal nulu navíc a sázku jsem tím podstatně navýšil. Než jsem to zjistil, mohlo uběhnout několik vteřin a kurzy se změnily. Buď jsem potom sázku nechal dojet a vyhrál jsem, nebo jsem ji s velkým ziskem pojistil u soupeřícího mužstva.

V případě prohry nebo pojištění pro zmírnění ztrát jsem v tom viděl příznak nepřízně.

Zázračné obraty zápasů v můj prospěch. Například u basketbalu jsem zvolil celkový počet bodů nad 164. V tom utkání se často a nevybíravě faulovalo, přičemž s posledními minutami nevraživost stoupala. Já jsem pořád doufal ve výhru, jenže závěrečný klakson naděje pohřbil. Neuspěl jsem o dva body. Na hřišti se však po odpískání strhla mela a rozhodčí stěží uklidňovali situaci. Vyústilo to dodatečným házením trestných hodů za nesportovní chování. Alespoň jsem to tak z videa pochopil. Neřeknu vám, kolik bodů přesně připsali. Dva ale určitě, protože jsem následně vyhrál.

Vybral jsem tip, kdo ve volejbale druhého setu dosáhne první pěti bodů. Favorit se předvedl v prvním setu, a navíc v tom druhém vedl už 2:1. Rychle jsem chtěl potvrdit nízký kurz s větším vkladem. Zisk by byl malý, zato téměř jistý. Sázku jsem odsouhlasil za 250,–. Pak jsem se tloukl do hlavy! Omylem jsem klikl na ten druhý tým s kurzem 3,6. Za stavu 4:1 jsem si už vyčítal svou zbrklost a loučil se s penězi. Jenže ti outsideři, netuším, kde se to v nich vzalo, dali

najednou čtyři body po sobě a já jsem tím pádem vyhrál! Málo pravděpodobné, ale stalo se. Konkrétně 12. 6. 2011 v 7:37 h., zápas Světové ligy mužů Itálie – Jižní Korea.

Pojištění prvního tipu. Vložil jsem 500,- na koeficient 1,85 a chtěl jsem v basketbalu vidět přes 170 bodů. Hráči se trefovali a nabízená předpokládaná hranice pro konečný počet bodů na zápas se později držela na 175 bodech. Vyvíjelo se to slibně. Přesto jsem se obával, že ten tip může ještě zlobit. Z opatrnosti jsem proto vsadil dalších 500,- na kurz 1,85. Nyní jsem se ale domníval, že nebude prolomeno 175 bodů. Tím se mi zajistilo zúročení minimálně jedné investice. Sice nejspíš prodělám 75,-, zároveň tu však vznikne mezera na to, že uspěji s oběma vklady. Stačilo jen, aby utkání skončilo v součtu 171 až 174 bodů. Ačkoliv šance na „double" byla malá, povedlo se! Radost jsem měl tudíž velikou a kromě vysoké odměny jsem vycítil i přízeň pro okolní sázky.

Předstih videa. Tenkrát se hrál plážový fotbal a všiml jsem si, že pohyby kurzů zaostávají oproti videu zhruba o šest sekund. Zaměřil jsem se tedy na sázku, který tým vstřelí další gól. Disponoval jsem jen 100,- a měnil je podle toho, kdo právě útočil. Padla branka! Okamžitě jsem uzavřel transakci a hazardní společnost mi ji po pěti vteřinách schválila. V podstatě jsem vsadil na to, co už vyšlo.

Sledoval jsem bowls. Ten sport jsem si velmi oblíbil. Podobá se curlingu a petangu. Na kobercovém hřišti o rozměrech 40 x 6 metrů stojí dva soupeři, případně dva vícečlenné týmy. Nejprve se hodí

k druhému konci plochy malá žlutá kulička a následně se k ní hráči snaží střídavě dokutálet oválné kotouče. Zvítězí ten, kdo dosáhne dvou setů. Set se dělí na sedm, někdy i devět endů. V každém endu se dají získat jeden až čtyři body, podle toho, kolik kotoučů hráče se dostane blíže ke žluté kuličce, než je nejbližší kotouč protihráče. Při jednom takovém zápase se kurzy k endům přizpůsobovaly standardně rychle, kdežto kurzy k tomu setu reagovaly hodně pomalu. Nachystal jsem si proto sázku pro vítěze setu a označil hráče, který v aktuálním endu dokázal všechny čtyři kotouče umístit lépe než soupeř. Ten měl ale ještě výhodu posledního vrhu a tím i slušnou příležitost kotouče protivníka rozstřelit. Video mi zavčas odhalilo, že rážecí pokus mine cíl. Kurzy na end zmizely, jenže ty na set zůstaly v původní výši. Ihned jsem tedy s velkým vkladem potvrdil sázku a teprve až po dlouhých vteřinách se výrazně snížil kurz mého tipu. Pokračoval jsem s náskokem čtyř bodů a po chvíli jsem i očekávaně vyhrál.

Předstihu videa jsem využil ještě vícekrát. Také jsem se snažil podobná utkání vyhledávat, ovšem velmi opožděné reakce kurzů se vyskytovaly jen zřídka.

Osobní příjmy představují trochu jiné příznaky přízně, protože nejsou přímou součástí mého riskování. Spoléhám se na ně o něco méně než na příznaky výše uvedené.

***

Příznaky nepřízně mě varovaly, že v daném čase se nacházím v hodinové nepřízni. Budu většinou ztrácet a nejlepší, co můžu udělat, je okamžitě přestat hrát. Tyto příznaky se ukazovaly mnohem častěji, poněvadž problémové úseky zabírají převážnou část dne.

Příznaky nepřízně:

Osobní výdaje jsou obdobné osobním příjmům.

Špatný vývoj zápasů. Jakmile jsem vsadil, už se tipy obracely proti mně.

Neskutečné prohry. V basketbalu jsem určil, kdo vsítí jako první 10 bodů. Položil jsem 1.000,- na kurz 1,3, a to za stavu 5:0. Pak se to navýšilo na 7:0. „Tutovka!" Jenže výsledek byl 9:10 a jsem prohrál.

Ve volejbale prvního setu deklasoval favorizovaný domácí tým hosty 25:14. Nic mi tím pádem nebránilo, abych jim fandil s větší finanční návnadou v setu druhém. Ti borci 14:11 vedli, 16:25 však potupně prohráli.

U tenisu jsem označil vítěze gamu za stavu 40:0. Kurz byl 1,01, vklad 1.000,-. Řekl jsem si: „Deset korun na zemi nenajdeš." Světe, div se, také jsem je nenašel. Takovouto blbost bych běžně nesázel. Měl jsem ale zrovna noční šichtu na benzince a po dlouhé hodiny se nic jiného nehrálo.

Probíhal jiný tenis. Zatímco jeden hráč byl v prvním setu suverénní, jeho protivník téměř nevěděl, jak má držet raketu. Na to,

že druhý set skončí poměrem 6:0 na gamy, vypsali kurz 8. Příliš atraktivní číslo, abych to nezkusil. 1.000,- se mi jevilo jako optimální volba. Gamy přibývaly na správnou stranu, já jsem si „pískal". 5-0 svítilo na tabuli, podával můj. Co myslíte, že následovalo? Ano, ten „blbec" projel své vlastní podání a já jsem 8.000,- nedostal.

Vsadil jsem na badmintonistku. Ta se během hry značně zlepšila a pomalu už slavila postup. Kousek před koncem ale zle došlápla a zvrtla si kotník. Utkání skrečovala, já jsem přišel o tučný zisk.

Investoval jsem do tipu, kde se průběžné výsledky tvářily vzhledem k výši kurzu docela lákavě. Po několika minutách ovšem sázkovka výsledky prohodila a moje šance na úspěch tím rapidně klesla. Později jsem si také zanadával. Napsal jsem protest a žádal vrácení vkladu. Sázkovka se ale opírala o svá pravidla, v nichž nepřebírá odpovědnost za chybně zobrazené údaje.

Vyhrané zápasy. K nim musím dodat, že jejich děj jednoznačně vycházel. Závěr se však natolik zdramatizoval, že jsem už nevěřil ve vítězství.

Ztráty na nízkých kurzech. Je tady velká pravděpodobnost zhodnocení tipu. Leč nestane se tak. Pro jistotu vsadím znovu na nízký kurz. Padne-li i ten, jsem v nepřízni.

Technické závady. Blbne internet. Přerušuje se video. Sázky se uzavírají zdlouhavě a s problémy.

Nedostatek zápasů. Snadněji se určitě hraje, když je z čeho vybírat. Pro mě tedy platila omezená nabídka zápasů za příznak nepřízně. Zároveň to neznamenalo, že bohatá nabídka je vždy příznak přízně. To rozhodně ne.

Nucené opuštění počítače. Tímto příznakem si nejsem jistý, přesto ho také zmíním. Mnohokrát jsem si užíval hodinové přízně, jenže jak se blížil čas odchodu na fotbal, do práce, za zábavou, začal jsem prohrávat. Pár chvil nato jsem už nemohl v sázení pokračovat, což vlastně představovalo překážku. Ta však není v souladu s hodinovou přízní, kde mi do hry žádné komplikace nevstupují.

Všeobecné příznaky. Jednou jsem spěchal ve svém stařičkém favoritu z práce domů navázat na sérii ziskových dnů. Z plánované rychlé cesty ovšem sešlo. Ačkoliv jsem zkusil vícero tras, všude mě brzdily kolony aut. Se značným zpožděním jsem pak zapínal stránky s live sázkami a doufal, že se něco urodí. Bohužel. Opak byl pravdou. Teprve až když jsem rozházel kupu peněz, uvědomil jsem si, že to zdržování v dopravě nejspíš simulovalo příznak nepřízně.

Někdy se ty signály pěkně nakupí. V podvečer jsem zatoužil po riskování. Krátce nato přišel bratr a stále cosi povídal. Rušil mě. Potom potřeboval jít neodkladně k počítači. Vystrnadil mě. No, a když si z mého bankovního účtu vzal tisíc korun, už jsem věděl, že v těchto hodinách je ziskovost absolutně nemožná.

Zdůrazňuji: Ucelené poznatky o hodinové přízni a nepřízni, osobních příjmech a výdajích, příznacích přízně a nepřízně jsem si neudělal hned, ale až za dlouhé roky hraní. Vám je prozrazuji ale už teď, abyste se lépe orientovali.

Ještě dodávám, že vše, co jsem dosud popsal, nefungovalo na 100 %. Objevovaly se tu totiž různé výjimky popírající má slova. Například jsem prohrál s předstihem videa. Chudá nabídka zápasů zřetelně prokázala přízeň. Větší osobní výdaj neovlivnil úspěšné tipování. Darovaná bonusová částka ztroskotala na nízkém kurzu. V nepřízni jsem zvítězil a dostal se nečekaně do plusu. Občas se to stávalo. Jestliže bych ale uvěřil, že jsem schopný vydělávat i v těchto zrádných hodinových pasážích, byl by to bezesporu můj první krok do záhuby.

ZAPOJENÍ HOROSKOPŮ

Tonoucí se stébla chytá. Stejně tak jsem se i já marně snažil zachytit něčeho, co mě přiblíží k pochopení ziskových a ztrátových sérií. Velice dlouho se mi hlavou honily rozmanité myšlenky. Nakonec jsem dospěl k závěru, že ty pravidelnosti se musí podle něčeho řídit. Nic se přece neděje bez příčiny. S matematikou jsem hlouběji neproniknul. Pokud jsem tedy chtěl objasnit zcela nelogickou věc, mohlo to být jen pomocí něčeho opět nelogického. Volba padla na horoskopy. Po roce a půl od prvních live sázek jsem je přizval do výzkumu. Když z nich vyplývaly dobré předpoklady na rozmnožení financí, hrál jsem o to usilovněji. Jestliže působily negativně, sázel jsem opatrněji. Bral jsem zkrátka jejich rady na vědomí, nicméně sám jsem se hodlal přesvědčit, zda ty předpovědi nelžou.

Na otázku: „Můžu si pomocí astrologie v hazardu finančně přilepšit?“ jsem si odpověděl: „Za pár týdnů nejsem schopný posoudit, kolik pravdy v sobě skrývá. Teprve až důkladné a časově obsáhlé zapisování statistik mi snad odhalí, mám-li horoskopy nazývat přítelem, nebo přežitkem.“

Narodil jsem se 24. června. Toto datum spadá ve zvěrokruhu do znamení Raka. Jenže ty denní prognózy, co jsem četl, se nevztahovaly pouze na mě, nýbrž na všechny lidi tohoto znamení. Pro určitý den říkaly: „Očekávejte výhru.“ – „Skvělé!“ Ale to by pak musel vyhrát každý Rak, což je přece blbost! Zatím jsem se tímto rébusem příliš

nezabýval. Pro mě bylo momentálně důležité, že se ti rádci z hvězd dokázali občas trefit do mé následné skutečnosti.

Na internetu je obrovský počet denních horoskopů dělených zvlášť na zdraví, vztahy, práci či peníze. Ta čtvrtá položka mě samozřejmě zajímala nejvíc. Sledoval jsem denně její texty a poté je převáděl do svých poznámkových sešitů ve třech úrovních. Když například sdělovaly „risk je zisk, zkuste štěstí v loterii, kupte si stírací los“, zakreslil jsem je do podoby zeleného čtverce jako výrazně kladnou předpověď. Věty o kapitálových úspěších nebo nabádání k investování se tvářily také příznivě, byť ne jako ty první. Přiřadil jsem jim půl čtverce – obdélník na výšku. Poslední, slabší, přesto stále příznivá pobídka, dostala zelenou čárku. Záporné věštby podléhaly totožnému značení, akorát jsem na ně vytahoval červenou pastelku. Nejúdernější věty zněly: „Zakažte si sázení, dnes se peněz nedotýkejte, v ruletě vyhrává jedině bankéř.“

Denně jsem kontroloval okolo osmi horoskopů a z jejich souhrnu jsem pak vyvozoval aktuální finanční možnosti. Někdy se potkaly dva zelené čtverce a jeden zelený obdélník. To slibovalo poměrně vysokou šanci na výdělek. Jindy se pro změnu sešel zelený čtverec se čtvercem červeným = dva horoskopy si navzájem odporovaly (značení horoskopů najdete na fotkách C až I).

Astrologii se teď budu věnovat záměrně málo, protože chci, abyste můj příběh prožili co možná nejpřesněji. Nyní se ocitáme v mírně pokročilé době hraní, kde tito dostupní poradci figurovali jen jako další pokus, u kterého jsem žádal vysvětlení úseků hodinových a

denních přízní. Teprve až po dlouhém čase jsem se přiklonil k názoru, že toto je opravdu směr, který mě může dovést k vysněnému cíli.

ZHODNOCENÍ HAZARDU PO ŘÍJNU 2010

Rád jsem se opájel vědomím blízkého nebezpečí. Žil jsem vzrušující realitou, která kořenila běžné dny. Stal jsem se rozhodujícím faktorem a tím jsem získal na důležitosti. Navíc jsem objevil něco fascinujícího. O tom jsem vůbec nepochyboval. Jenže namísto toho, abych zářil štěstím, jsem se bál. Můj strach pramenil z toho, že dříve, než stihnu lépe pochopit úseky přízně, finančně se zruinuji. Ten pocit byl frustrující. Čekalo mě výsluní, nebo zatracení. Nic mezi tím. Nedokázal bych se totiž v půli cesty vzdát tohoto nehmotného pokladu a zcela zapomenout. Když už jsem se na tuto pouť vydal, chtěl jsem ji dojít až do konce. Tam se určitě nacházela překrásná brána poznání a blahobytu. Táhlo mě to k ní. Nebyl jsem si ale jistý, zda jsem vytrvalý a fyzicky zdatný chodec.

Oprávněné obavy se draly do popředí. Měsíc co měsíc jsem navyšoval své manko a k 31. říjnu 2010 jsem se už dopracoval k celkové ztrátě 35.021,–. Tento zlověstný schodek sice brzdil mé nadšení, ale vzhledem k času, po který jsem sázel, se ještě jevil jako únosný.

Live sázky mě natolik pohltily, že jsem se už nepotřeboval zásobovat tikety z kamenných sázkových kanceláří. Od prosince 2008 do října 2010 jsem u počítače proseděl 462 dnů z 684 možných. V nejnižším poměru to téměř znamená dva odehrané dny ze tří. Nemám detailně zmapovanou délku denního tipování. Někdy jsem

pokořil čtyři hodiny, jindy mi stačily pouze minuty. Z těch 462 dnů jich skončilo 196 ziskem. Docela slušné číslo. Podstatná tu však je i výše zisku, a ta se v průměru za den ustálila na 101,69 Kč. S nulou jsem se rozloučil 11x. Klopýtl jsem pak 266x s průměrnou denní ztrátou 132,57 Kč. Má bilance riskování po síti se tím pádem zastavila k poslednímu říjnu na mínus 15.331,-. Já jsem vlastně tyto peníze směnil za informace. Jestli to byl ale dobrý obchod, neměl jsem tušení.

Minimální investice na live sázku představovala 15,-. Této částky jsem se nejvíce držel po dva roky. Občas jsem potom porušil vkladovou stálost s 50,- nebo později s nižšími stovkovými násobky. Nutil jsem se prostě do většího rizika. To se následně projevovalo na denních výsledcích, které dosahovaly vyšších hodnot, ať už kladných, či záporných.

Statistiky se povzbudivě nevyvíjely. Nejspíš bych ani nikoho neukecal, že mám hazard pod kontrolou. Mohl jsem se třeba schovávat za profesionální přístup k sázení a touhu po pochopení pravidelných úseků. Jenže ono se to dělo také trochu jinak. Mnohdy jsem se prodíral kurzy, i když přízeň zrovna nezabírala. Nehodlal jsem se totiž omezovat. Kapitálové rezervy jsem vnímal jako dostačující a adrenalinové vzrušení jsem stále vyžadoval.

Přiznat si závislost je první krok k vyléčení. V tom jsem problém neviděl. Proč si něco nalhávat? Ztratil bych tím soudnost a nadhled. Uzdravit jsem se však rozhodně nesnažil. Já jsem byl přece chodec, co

hledal bránu. I když jsem z té cesty několikrát zbloudil, vždy jsem se na ni dokázal vrátit.

S nástupem horoskopů prošly mé zápisy výraznou obměnou. Už mě neuspokojovalo jen hromadění čísel. Musel jsem nově zobrazovat hvězdná sdělení, plus slovně vyjadřovat průběhy sázek se všemi jejich podivnostmi (foto C).

Správně jsem si vyložil přednosti sérií ziskových dnů. Pokud nastal jejich počátek, mohl jsem důvodně předpokládat, že další dva, tři dny budou také ziskové. Většinou to vycházelo. Nicméně já jsem častokrát těžce krotil svou závislost a hrál jsem i přes tuto vymezenou pasáž, kde se již začaly rodit mé bolestivé finanční újmy. Obdobné věty platí i pro hodinové přízně. U nich je však potřeba slovo „den" prohodit za „hodinu".

Malinko mimo téma se zmíním o zřízení sázkové kanceláře na naší benzinové stanici. Je to zvláštní spojení. Od roku 2006 jsem ale skutečně pracoval jako pumpař a obsluha gamblingové společnosti zároveň. Moc lidí sem sázet nechodilo. Kasu jsem tedy „z lítosti" otvíral i já. Sice jsem slyšel o zákazu hraní, jenže ten jsem úplně ignoroval. Komu bych se prokazoval?

Nepřikládám ovšem větší význam svému působení v sázkové kanceláři. Ona mi totiž nedala nic, co bych už o hazardu nevěděl. Podstatné bylo pouze to, že s jejím příchodem jsme dostali k dispozici internet a mohli ho libovolně užívat. Na denních směnách jsem tedy

omezeně tipoval live sázky a na nočních jsem se navíc věnoval statistikám.

V říjnu 2010 jsem si založil účet u druhé internetové sázkovky. Chtěl jsem rozšířit nabídku zápasů a také porovnávat kurzy. Kde by je vypisovaly vyšší, tam bych aktuálně hrál. Několik měsíců jsem takto preferoval obě společnosti. Záhy poté se mi ale nová sázkovka znelíbila a přerušil jsem s ní spolupráci. Její hlavní nešvary spočívaly v horší přehlednosti stránek, žalostném počtu live utkání, a především v historii tipů, jež se uchovávala jen po dobu cca 20 dnů.

Bráchovi jsem neřekl půl slova o svém objevu. Stejně by mi nevěřil. Bez zásadního argumentu – výrazné ziskovosti to nemělo smysl. Při navyšování ztrát jsem musel pak i jemu zatajovat opravdu prohýřené peníze, protože on by se uměl postarat o definitivní konec mého hraní.

Mamka věděla, že mě i Milana zlákalo sázení. Netušila ale, v jakých cifrách se pohybujeme. Jestliže jsem „prohučel" 300,–, jí jsem sdělil 50,–. Leč mi v ten okamžik zněla milosrdněji.

Takto nějak vypadal můj hazard po necelých dvou letech na live sázkách. Nedokázal jsem utrácení zastavit, finanční úspory se mírně tenčily, na druhou stranu jsem nabíral cenné zkušenosti. Pomalu jsem se učil číst v záhadných strukturách herních pravidelností, skamarádil se se signály příznaků, přizval na pomoc horoskopy – zdatné to rádce, i když kapánek náladové. Byl jsem zkrátka v pozici učně, co pošilhává

po novém řemeslu. Žádný mistr nade mnou ale nestál, mnohokrát jsem se z neznalosti spálil.